

pente *f.*, bois de construction *f.*; 14. (нарѣзаны на джеки), la menuise et -nuisaille; 15. (несгодны за работа), le mort-bois; 16. (за скела), le boulin; 17. окастреване -віе, le recepage, ébranchement *m.* 18. окастревамъ -віе, *va.* receper, ébrancher; 19. ново посаждане -віе въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждамъ -віевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -віе на тирень редь, le quinconce; 22. разсадане -віе, l'arboretum *f.*; 23. изобрезене -віе на камани, *H. nat.* l'arborisation; 24. -віе (съ изображенемъ), Minér. arborisé, *adj.*

Дърводиденъ, *adj.* Bot. dendroïde.

— дѣліе, *sn.* la boiserie. [penterie *f.*] — дѣлска работа, *sf.* la charpente, char-
— дѣлство, *sn.* la charpenterie.
— дѣлецъ, *sm.* un charpentier, fendeur de
bois *m.* bûcheron *m.*; || pop. un palot, pacantm.
— лакъ, *sm.* touffe d'arbres, *f.*
— мѣрачъ, *sm.* mouleur de bois, *m.*
— сѣкъ, *sm.* le billot. [le capricorne.
— сѣкъ, *sm.* un bûcheron; || —, insecte,
— точень червей, *sm.* insecte, le perce-bois,
туре ou man *m.* man *m.*, artison *m.*
— точецъ (брѣльбаръ), *sm.* insecte, le scolyte.
— тинина (отъ трионъ), *sf.* l'anomie *f.*

Дървукъ, *sm.* l'idole *f.*; 1. (за ботушки), l'embauchoin *m.*; 2. (у висти), le mort; 3. прѣправямъ новъ — (на оржжие), *va.* гетонтер; 4. прѣправяне новъ —, le remontage.

Дрѣвче, *sn. dim.* l'arbrisseau, arbuste; || (задъ стоялъ), l'antibois *m.*; || съ —, Blas. futé, *adj.*

Дървѣдъцъ, *sm.* insecte, le xylophage.

Дървистъ, *adj.* boiseux; || Bot. ligneux.

Дъргла, *sf.* une mazette, rossinante *f.*, bour-
rique *f.*; 1. (сливъ конь), la rosse; 2. (за
конь), le criquet; || fam. la haridelle.

Дъргливъ, *adj.* décharné.

Дърглясть конь, *sm.* le bucéphale.

Дъргнivъ, *adj.* Méd. scabieux.

Дъргниса, *vr. pop.* se galter.

Държава (цащина), *sf.* puissance *f.*, cour-
ronne *f.*, pouvoir *m.*; 1. (мюлкъ т.), le do-
maine; 2. (имотъ), le fonds; 3. (мошія),
la propriété; 4. (земля), la terre; 5. (циф-
лики т.), maison rustique *f.*, ferme *f.*, cam-
pagne *f.*, métairie; || Jur. le t nement; 6.
(нисъ въ ржѣ на селянинъ), le franc-
fief; 7. примѣрна —, ferme modèle *f.*; ||
скарване въ —, Jur. la nouvelleté.

Државентъ, *adj.* puissant.

— господарь, *sn.* un potentat.

Държавие, *sn.* le caractère.

Държавникъ (мошіеринъ), *sm.* proprietaire
d'un domaine *m.*, seigneur censier *m.*

Държавски, *adj.* foncier; -ски, - ement.

Държало, *sn.* l'anse *f.*, la prise, la poignée,
bois d'un fusil, *m.*; 1. (ансъ т.), la 'hampe'; 2.
(ко кърма), Mar. le timon, la barre; 3. (у

лоната), Mar. le taubour; 4. (на оржжие),
cross de fusil, *f.*; 5. (на ралица), le man-
cheron; 6. (на станъ), Typ. barreau de
presse *m.*; 7. глава на —, tête de cogn e *f.*

Държалце, *sn. dim.* l'ansette *f.*; || (за же-
лѣзны писалки), le porte-plume; || (на
оловно перо), le porte-crayon.

Държане (за тѣстери, смѣткы), *sn.* la
tenue; || промѣнявамъ -то на рѣката си
върху цигулка, *va.* Mus. d mancher; || про-
мѣняване -то на рѣката върху цигулка,
le d manch . [un concubinaire.

Държанка, *sf.* une concubine; || който има —,
Држанчество, *sn.* le concubinage.

Държанъ (чисто), *adj.* bien tenu.

Държаливъ, *adj.* tenable, constant; || (за
опашка на живи тини), *H. nat.* prenant.

Дрѣжка, *sf.* le manche, la chasse, la mon-
ture; 1. (на климало), la brimbale et brin-
guebale; 2. (на маҳилце у часовника),
le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.*
d mancher; || изваждане —, le d manche-
ment; || изваждаса, *v. imp.* il se d manche;
4. поставямъ — или чиренъ, *va.* ешман-
cher; || поставяне —, l'emmancement *m.*

Дрѣжникъ, *sm.* Jur. un bien-tenant; || (на
соколи), un affaiteur; || (реликъ), le re-
culement.

Дрѣжъ (ловецъ выкъ), interj. V n. velaut!

— ладін, *sf.* poisson, le r mora et -more *f.*

Дрѣж (и книзи, смѣткы), *va.* tenir; 1.
(здраво), maintenir; 2. (на късо конь),
renfermer; 3. (накъ), retenir; 4. (гровис-
нато), balancer; 5. (съ ржѣ), manier; 6.
(на рѣка соколъ), affaiteur; 7. -са, vr. tenir,
durer, suivre, se posseder; 8. fig. se sou-
tenir, surnager; 9. (за), professer; 10.
(здраво), se maintenir; 11. (здраво на
мысль-та си), abonder dans son sens;
12. (о нѣщо), se tenir  ; 13. (ѣко на мы-
слимѣ си) persister dans; 14. (на връхъ
игла), branler au manche, *m.*; 15. (отъ),
rouler; 16. (къмъ вѣтъръ-тъ), Mar. serrer.
Дрѣжливъ, *adj.* assuré.

— измамачъ, *sm.* un affronteur.

Дрѣновенъ, *adj.* hasardeux; -но, -eusement.

Дрѣнувамъ, *vn.* oser, se permettre, prendre
la liberté, aventurer, se 'hasarder, se ris-
quer, affronter.

Дрѣостенъ, *adj.* généreux, libre, large, d -
l ber ; 1. os , courageux, résolu, déterminé;
2. hardi, téméraire, entreprenant, aventure-
ux, outrecuidant et -cuid , gaillard; 3.
бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m.*

— ловецъ, *sm. fam.* un perce-forêt.

Дрѣостливъ, *adj.* audacieux; -во, -eusement.

Дрѣотна жена, *sf.* fig. une gendarme.

Дрѣостно, *adv.* franchement, r s l ument,
hautement, vêtement, tête baiss e; || interj.
ferme.